

## СТЕНОГРАМА

засідання Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики,  
спорту та туризму

17 січня 2017 року

Веде засідання Голова Комітету ПАЛАТНИЙ А.Л.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, шановні присутні, по-перше, хочу привітати всіх членів комітету, народних депутатів, всіх присутніх з уже наступившим Новим 2017 роком. Сподіваюся, він буде добрий, він буде мирний, він буде переломний для нашої держави. Хочу всім побажати здоров'я, щастя всім вашим сім'ям, дітям, близьким. І побажати натхнення на цілий рік нашому комітету в першу чергу, на продуктивну роботу. Я впевнений, що ми будемо приймати ті закони, які тільки підуть на користь нашої держави.

Список запрошених на засідання нашого комітету.

Народний депутат України Гусак Володимир Георгійович.

Тимошенко Юрій Володимирович, народний депутат України.

Гоцул Ігор Євгенович, перший заступник міністра молоді та спорту України.

Філіпішина Аксана Анатоліївна, представник Уповноваженої Верховної Ради України з питань дотримання прав дитини недискреційної та гендерної рівності. (Можна якось поміняти названіє?)

Директор департаменту захисту прав дітей та усиновлення Міністерства соціальної політики України

Колбаса Руслан Сергійович. Президент спортивного комітету України

Шевляк Ілля Миколайович. Ілля Миколайович, тут же місце, що ви сховалися. Я зрозумів.

Лабунь Андрій Володимирович, начальник управління превенції департаменту превентивної діяльності Національної поліції України.

Пінчук Ірина Миколаївна, начальник управління профілактики соціального сирітства Міністерства соціальної політики України.

Задорожний Дмитро Володимирович, начальник юридичного відділу Національного олімпійського комітету України.

Ткачук Олександр Олександрович, завідувач лабораторії Національного антидопінгового центру.

Кручек Ярослав Іванович, заступник директора Національного антидопінгового центру.

Карбишева Вікторія Оттівна. Де Вікторія Оттівна, є у нас? Є тут, да. Заступник директора департаменту професійної освіти Міністерства освіти і науки України.

Маріуц Олександр Петрович, ви тут. Головний спеціаліст відділу аналітичного, науко-методичного та медичного забезпечення збірних команд.

Прем'єрська Яна Вікторівна. Яна Вікторівна, да. Головний інспектор департаменту превентивної діяльності Національної поліції України.

Простибоженко Олег Сергійович. Де Олег Сергійович у нас тут? Чого ви всі там поховалися? Член ради Комітету сімейного права Асоціації адвокатів України.

Колеги, в нас на порядку денному сьогодні стоїть дуже важливий, я думаю, що даже невідкладний законопроект.

Замміністра прийшов? Ага. Заступник міністра освіти і науки України Хобзей Павло Кузьмович. Є, так. Всі заступники міністрів на місці. Починаємо.

Шановні колеги, на першому, першим пунктом порядку денного стоїть дуже важливий законопроект. Ми його вже неодноразово обговорювали, доопрацьовували, збирали робочі групи. Але він сьогодні має такий невідкладний розгляд. Я думаю, що можливо, якщо сьогодні ми приймемо позитивне рішення, ми його і внесемо в порядок денний на четвер, і можливо, проголосуємо. Це антидопінговий контроль. Пропонується розглянути проект Закону про антидопінговий контроль у спорті,

реєстраційний номер 4724. В першому читанні, я хочу нагадати, цей вже закон пройшов наш і комітет, і Верховну Раду. І зараз ми виносимо його на друге читання.

Шановні колеги, на наше засідання нашого комітету виноситься порівняльна таблиця з урахуванням пропозицій, що надійшли від робочої групи, від міністерства, від народних депутатів України. Я хочу слово надати заступнику голови комітету, голові підкомітету з питань фізичної культури і спорту Силантьєву Денису Олеговичу.

Будь ласка, Денис Олегович.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Законопроектом предлагается инициатива, да, в общем-то Кабинета Министров, мы ее поддержали, Министерства молодежи и спорта, о создании антидопингового центра и антидопинговой лаборатории. Центр уже существовал, теперь в следствие работы центра нужно создать антидопинговую лабораторию. Чтобы те пробы, которые спортсмены сдают, мы не отправляли за границу, не тратили много денег на их исследование, а эти деньги мы оставляли здесь у нас в стране и тем самым сэкономили бюджетные средства, и были более спокойны в том, что наши спортсмены и пробы, которые они сдают, проводились бы здесь и не было бы никаких подтасовок. Во всяком случае мы пытались все сделать так для того, чтобы подстраховаться и минимизировать все эти риски.

Поэтому вашему вниманию представлены поправки к законопроекту, который был изначально предложен Кабинетом Министров Украины и Министерством молодежи и спорта в частности. Была создана рабочая группа. В рабочую группу входил представитель от Министерства молодежи и спорта, представитель от Национального олимпийского комитета, представитель от антидопингового центра и представитель от нашего профильного комитета.

Мы руководствовались в принципе европейскими стандартами, принципами, требованиями Международной антидопинговой лаборатории и

Международного антидопингового агентства ВАДА, пытались их учесть в наших решениях и в наших поправках. Одно из наших предложений в общем-то состоит в том, чтобы был создан наблюдательный совет который бы выбирал и назначал руководителя Антидопингового центра и антидопинговой лаборатории. В этот центр входили бы представители, в этот, вернее, наблюдательный совет входили бы представители от Министерства молодежи и спорта Украины, от Министерства здравоохранения и Комитета Верховной Рады Украины по вопросам семьи, молодежной политики, спорта и туризма.

Также от общественности в состав наблюдательного совета мы предлагаем включить представителей Национального олимпийского комитета Украины, Спортивного комитета Украины, Национального комитета спорта инвалидов, Национальной академии наук Украины. Также при создании этого наблюдательного совета была учтена модель национальной антидопинговой организации в Германии.

Второй момент, который мы также обговорили и в общем-то внесли правки, это то, что касается работы антидопинговой лаборатории. Я хочу напомнить, что при внесении Министерством молодежи и спорта Украины указанного законопроекта в Кабинет Министров Украины... Кабинет Министров Украины предлагал определить, что лаборатория становится самокупаемой с момента получения ею аккредитации. Но Министерство юстиции сказало, что поскольку это не отвечает требованиям нормативной техники, то мы на рабочей группе решили более конкретизировать. То есть лаборатория получает статус самокупаемой или там имеет право вести хозяйственную деятельность с 1 января 2027, то есть через десять лет после ее начала работы. Почему так? Потому что основной доход, основной заработок и средства для содержания этой лаборатории она получает только тогда, когда получает лицензию на то, что она может производить допинг-пробы, брать допинг-пробы у спортсменов. Все остальное, когда она проводит исследования продуктов питания или чего-то подобного, то это не

те деньги, за которые лаборатория может вести работу и существовать. То есть она обречена на закрытие. Поэтому вот те вот два момента, которые мы обговорили, в общем-то нашли понимание и в соответствии с этим сделали свои предложения.

Я хочу напомнить, что ВАДА также поддерживает, вернее, одно из требований ВАДА – это точно также, чтобы лаборатория была независимым органом, чтобы она, знаете, как не было в той же России, когда министерство говорило, что нужно делать, у каких спортсменов нужно брать пробу, у какой не нужно брать пробу. Поэтому чтобы лаборатория была независимая и от министерства и была независима от антидопингового центра. Чтобы она, даже грубо говоря, не знала, что это за спортсмены, их фамилии, кто сдает. Приняли, провели пробы, отдали назад результат – все, свою работу они сделали.

Всего депутатами были представлены 23 поправки. Предлагается учесть 18 поправок, отклонить 2 поправки и частично учесть 3 поправки. Просим поддержать позицию подкомитета и рабочей группы.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Спаси́бо, Денис Олегович.

Слово надається першому заступнику міністра молоді і спорту України Гоцулу Ігорю Євгеновичу, будь ласка.

ГОЦУЛ І.Є. Шановний Артуре Леонідовичу, шановні члени комітету, шановні присутні! Від Міністерства молоді і спорту я хотів би подякувати народним депутатам, членам комітету, і апарату комітету за ту плідну роботу, яка була зроблена протягом цього короткого часу стосовно цього закону. Ми дуже ефективно і чітко попрацювали.

Міністерство погоджується з усіма напрацюваннями робочої групи, які були і були зроблені, і підтримує цей законопроект. Ми просимо невідкладно ухвалити і запустити далі в роботу, вже пленарну роботу Верховної Ради, оскільки для нас це дуже важливо. Практично з осені 15-го року Україна не

виконує свої зобов'язання перед міжнародною спільнотою щодо протидії допінгу, оскільки старий закон блокує виконання таких зобов'язань.

Прийняття цього нового закону розв'язує нам руки і дозволяє знову нам почати виконувати цю роботу належним чином. Але оскільки такий тривалий час ми не робили це так як слід, над нами дуже велика небезпека зараз нависає, і вже 6 лютого рада Міжнародної федерації легкої атлетики буде розглядати питання про відсторонення української легкої атлетики від міжнародних змагань. Слідом за цим можуть іти наступні кроки. Тому надзвичайно важливо ухвалення цього закону зараз.

Єдине прохання, якщо можна, це технічно врахувати. Коли ми говоримо, ми приймаємо пропозицію комітету про створення наглядової ради, це дасть змогу зробити роботу центра ще більш незалежною і убезпечити його від впливів. Але там є норма про те, що представники, люди, які представлені в наглядовій раді, не можуть входити до керівних складів федерацій з видів спорту.

Стосовно НОКу, Міністерства молоді і спорту, представник Федерації інвалідів України і спортивного комітету, це виконати надзвичайно важко, оскільки там фактично всі входять, так чи інакше входять до керівних органів. Більше того, якщо людина входить до керівних органів якоїсь федерації, ну, важко уявити, яким чином він може зловживати знаходженням в наглядовій раді антидопінгового центру.

Тому от такі обмеження технічні просимо зняти для того, щоб розв'язати нам руки, спокійно працювати, щоб той же Національний олімпійський комітет міг визначити, інші організації могли визначити своїх представників.

І просимо підтримати цей законопроект. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ігорю Євгеновичу.

Будь ласка, народний депутат Гусак Володимир Георгійович.

ГУСАК В.Г. Я, по-перше, хотів би подякувати, я подавав поправки, хотів би подякувати за те, що частину поправок врахували. У мене там буде одне невеличке питання по одній поправці. Я хотів би, ну, скоріше для такого загального розвитку, спитати про цю наглядову раду. Річ у тім, що коли ми готувалися, ми переглянули ці стандарти, і там була вимога, що Національна антидопінгова лабораторія має бути повністю незалежна від Національного антидопінгового центру. Якщо в них буде одна Наглядова рада, це не може, так би мовити, піти в розріз з цією вимогою, щоб вони були незалежні один від одного?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гоцул, будь ласка.

ГОЦУЛ І.Є. За вірєць цієї наглядової ради було взято приклад Німеччини, де реалізована подібна структура. Нам міжнародна, Всесвітня антидопінгова організація порадила нам Німеччину як таку супервайзера, який допомагає нам організувати національну антидопінгову службу. Про це підписана офіційна угода. І це офіційно надана інформація від них, тому ні в якому, ні в якому разі це не суперечить. Наглядова рада не втручається безпосередньо в діяльність, вона слідкує за тим, щоб...

ГОЛОВУЮЧИЙ. За виконанням.

ГОЦУЛ І.Є. ...за виконанням основних принципів антидопінгового законодавства.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, є питання з приводу тих технічних поправок, які озвучив Ігор Євгенович? Ми можемо їх прийняти. Будь ласка, Силантьєв.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Смотрите, мы тоже рассматривали как раз, я не помню, были вы или нет, или это на следующей было группе рабочей, мы рассматривали эти моменты. И мы сошлись на том, по-моему, вы как-то выписали все-таки эту поправку, что международный, вернее, олимпийский комитет может делегировать все-таки своего члена и там, или своего представителя, скажем так. И у них есть такая возможность: и у Национального олимпийского комитета, и у комитета, вернее, федерации или комитета инвалидов, вот. То есть да, хотелось бы, чтобы это были действительно те, кто возглавляет эту федерацию, этот там олимпийский комитет, Бубка Сергей Назарович, либо Сушкевич Валерий Михайлович, вот. Но опять-таки, мы составляли эти требования по примеру тех, которые существуют в международном, по международному опыту в других странах.

Я не знаю, позиция Национального олимпийского комитета по этому поводу...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тобто ви не заперечуєте, якщо ця норма буде знята, і ми підемо назустріч міністерству, так? Добре.

Слово надається заступнику директора Національного антидопінгового центру Кручеку Ярославу Івановичу. Ярослав Іванович, будь ласка.

КРУЧЕК Я.І. Доброго дня, шановні депутати! Коротке повідомлення. Що, дійсно, прийняття цього закону вкрай важливе вже цього місяця, оскільки і питання створення наглядової ради теж піднімається перед нами з боку Всесвітнього антидопінгового агентства, з боку нашого консультативного органу, як Національної антидопінгової організації Німеччини, що ми маємо протягом першого кварталу наступного року подати звіт, що наглядова рада така вже створена. Тому всі аргументи за те, щоб якнайшвидше цей закон було прийнято.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Погоджуетесь з цими поправками, які озвучували...



КРУЧЕК Я.І. Звичайно. Ми підтримуємо пропозиції...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Шановні колеги, хто з цього приводу хотів би виступити з членів комітету, народних депутатів?

Романова, будь ласка, включіть їй мікрофон.

РОМАНОВА А.А. Я просто хотіла у Дениса Силантьєва уточнити стосовно фінансування. Чи правильно я зрозуміла, що передбачається, що фінансується ця лабораторія з державного бюджету до 27-го року, коли має... вони якраз на цю антидопінгову ліцензію. ВАДА дасть ліцензію міжнародну, дозвіл. А скажіть, ось ці 10 років, чим вони будуть займатися? Це ж ідуть гроші з бюджету. Ми їм заборонили бути на самоокупаемости. Тобто для того, щоб не було умовно марнотратства. Чим вони 10 років, черпаючи гроші з державного бюджету, чим вони будуть займатися? Тобто ми їм забороняємо чимось займатися іншими видами діяльності, ось чекайте 27-го року. Ось таке питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Денис Олегович, відповідайте.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Они будут заниматься, никто им не запрещает там заниматься тем, чем по их целенаправленной деятельности можно, то есть пробы или там брать на анализы опять-таки те же продукты, пищевые продукты. Я не знаю, какие еще вы можете проводить анализы?

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

СИЛАНТЬЄВ Д.О. То есть это такая вот работа которая в общем-то будет вестись только к тому, чтобы выполнить те требования, которые выдвигает...

КРУЧЕК Я.І. Як тільки ми готові подаватись на акредитацію, цей термін може бути раніше...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Он взялся из того опыта, который у нас сегодня есть в других странах. Потому что сегодня, например, та же Белоруссия, выполнив все требования по помещению, по оборудованию и многому другому, до сих пор уже на протяжении шести лет не получила лицензию от Международной антидопинговой организации. Поэтому, чтобы избежать вот этих вот нюансов, то есть, например, мы поставим пять лет, да, а эти пять пройдут, за эти пять лет лаборатория не получит лицензию, тогда нам придется вносить изменения опять в этот законопроект, голосовать на Верховном Совете, чтобы опять продлить. Если это затянется на год или на два, как мы сейчас вносили изменения в Бюджетный кодекс, да, чтобы вернуть льготы назад на землю и по налогам, то опять-таки за это время лаборатория может набраться долгов, да, кредитов, опять таки быть приватизированной, дальше непонятно, что с ней будет, то есть она попадет в частные руки как раз к моменту получения этой лицензии. То есть она уже будет не государственной, а частной, а с частников спрос будет невелик, они что будут хотеть, то и будут делать.

РОМАНОВА А.А. А як убезпечитись від ризику того, що, наприклад, ось ми законом визначаємо, що до 27-го року у вас там є час для того, щоби отримати ліцензію. Але, там є персонал, є будівля, вони отримують заробітну плату, і в принципі вони не несуть ніякої відповідальності, якщо через десять

років цю ліцензію таку, ну, не підготуються, умовно. Тобто вони... А, що, класно, там десять років у нас нормальне життя, ми отримаємо фінансування з державного бюджету. Я розумію, що це людський фактор, і ми зараз цим законопроектом, ну, багато чому довіряємо і даємо такий величезний кредит довіри. У нас в нашій країні невідомо що через десять років з Україною буде, а ми так убезпечуємо від всіх негативних. Ви готуйтеся. Ви там... Як ми можемо себе убезпечити як держава, щоби ви справді підготувались?

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Я буквально два слова. В подзаконних актах там є момент, когда мы попросили Кабинет Министров Украины до, по моему, 1 января 2018 года или... 20-го года обеспечить лабораторию помещением, да, помещением и необходимым оборудованием. То есть мы за этим будем следить и требовать, чтобы эти сроки были...

\_\_\_\_\_. Денис, ну якщо так, просто з такого загального управлінського досвіду, якщо поставити на ваш розсуд, якщо поставити термін 10 років і все-таки мати як основне завдання і вважати, що потрібно дістати цю акредитацію і всесвітню, якщо термін 10 років, перший керівник взагалі цим не буде займатися, щоб він не казав, бо йому це не потрібно. Він зрозуміє, що в Україні він 10 років не пропрацює. Тобто ви тоді тут 10 років так ставите, це дуже багато. З досвіду кажу, перший керівник цим взагалі займатися не буде, бо він ну мало хто, на жаль, в Україні працює 10 років. Ну, побачите. Він, звичайно, зараз, я перепрошую, це до жодних особистостей, але я б робив те ж саме, я знаю, що у мене є певне життя, в мене є завдання, яке треба виконати за 10 років, я буду зосереджений на тих питаннях, що виникають зараз, а те питання, що за 10 років, скоріше за все буде вирішувати один з моїх заступників. Ну, це нормальна людська натура.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Володимир Георгійович, яка ваша пропозиція? П'ять років.

\_\_\_\_\_. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гоцул.

\_\_\_\_\_. (Не чути)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Силантьєв, будь ласка.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Я думаю, знаєте що, як раз керівник цієї лабораторії буде зацікавлений в першу чергу тому, що як раз, коли лабораторія отримає ліцензію, тоді і будуть отримувати основні доходи, основні доходи буде отримувати ця лабораторія. Тому зворотнє він буде кровно зацікавлений, щоб ці терміни як можна зробити меншими, скоротити їх. Тому що зараз вони будуть отримувати гроші тільки можна сказати на підтримку штатів нічого лишнього, а коли вони отримують цю ліцензію, то це вже буде дійсно важливий додатковий ресурс фінансування їхнього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ігор Євгенович, ви щось, будь ласка.

ГОЦУЛ І.Є. Шановні колеги, шановні народні депутати, я просто хотів звернути увагу, що в першу чергу ми зараз повинні, вирішуємо питання повноцінного існування антидопінгового центру українського, який має забезпечити діяльність і забезпечити проведення антидопінгової лабораторії, антидопінгової роботи. Питання лабораторії, це питання, ну, зараз ми вирішуємо питання просто розділення, для ВАДА цього буде достатньо. І зараз нам треба запуснути, щоб наш антидопінговий центр почав працювати як слід щодо попередження допінгу.

Щодо лабораторії. В лабораторії накопичено унікальний досвід проведення вже тестувань. В лабораторії є унікальне обладнання, яке сьогодні є, його треба зберегти. І тому ми погодилися з пропозицією, яку підкомітет саме висунув, – зробити лабораторію державною установою з мінімальним фінансуванням і з мінімальним штатом для того зараз, щоб утримувати і намагатися накопичити інший позитивний досвід. Але ці витрати не будуть високими, оскільки основні витрати все ж таки йдуть на український антидопінговий центр, який займається проведенням антидопінгової політики і безпосередньо збором проб і відправки їх поки що в закордонні антидопінгові лабораторії, акредитовані в ВАДА. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Гусак.

ГУСАК В.Г. ...Я в одній зі своїх поправок, до речі, це ж ми не самі вигадали, це просто переклад міжнародного стандарту лабораторій, я пропонував, що Національна антидопінгова лабораторія отримує акредитацію Всесвітнього антидопінгового агентства та забезпечує, щоб ця акредитація була чинною на постійній основі. Тут можна без терміну. Ні, ця не була врахована правка, але все-таки фокус має бути, що вона має отримати цю акредитацію, і вона має бути чинною. Оце мета, це треба десь згадати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми цього, Володимир Георгійович, ми з цього починали. І це була дійсно влучна пропозиція до моменту акредитації, да, отримання ліцензії. Ми, з моменту ліцензії ми починаємо фінансування. Але ж Міністерство юстиції у нас запросило конкретні терміни. Але ж ми ж, судячи по цьому закону, ми можемо скасувати в любий момент при отриманні ліцензії цей термін. Тобто, якщо ми зможемо отримати ліцензію через чотири роки, ну, це я такий оптимістичний, чи через три роки,

оптимістичний прогноз, тобто ми зразу ж зможемо скасувати цю норму "десять років".

РОМАНОВА А.А. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Включи мікрофон, будь ласка.

РОМАНОВА А.А. Така пропозиція, не прописувати ось цей рік аж 2027, щоб психологічно не розхолоджувати керівника, а просто прописати, що до моменту отримання ліцензії для того, щоби навпаки...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Анна Анатоліївна, тільки що я казав на цю тему. Я згоден з Володимиром Геннадійовичем, що це дуже великий термін, що це великий термін. Але ми не можемо... Вони з нас потребують конкретні цифри. Але ж він прописаний так, що ми в любий момент можемо, раніше, якщо ми отримаємо раніше ліцензію ми можемо цей термін скоротити і це буде через чотири роки, чи через п'ять років, але це ж...

Будь ласка.

\_\_\_\_\_. Загальний коментар. Що персонал лабораторії, керівництво лабораторії буде зацікавлено в як найшвидшому отриманні акредитації, тому що це дасть підстави отримувати належний рівень заробітної плати і забезпечення. Тому що, звичайно, передбачається створення публічного акціонерного товариства державної форми власності, але воно передбачає рівень зарплати зовсім інший, ніж передбачається зараз за штатним розкладом.

РОМАНОВА А.А. А ось ви як керівник ви собі отримання цієї ліцензії бачите в я кому році? Ну, ви ж вже...

\_\_\_\_\_. Це трошки пов'язано з виділенням приміщення, що досить важко. Але зазвичай два роки від, скажем так, укомплектування обладнанням та отриманням приміщення необхідно для того, щоби пройти процес акредитації, коли вже все готово.

РОМАНОВА А.А. Ну, тобто, якщо приміщення...

ГОЛОВУЮЧИЙ. І ми можемо скасувати цю норму "десять років". Розумієте, да, Володимир .....? Ну, це для вас коментар, тому що я розумію... Я з вами згодний. 27-й рік, так, воно ефемерно, да... Да, так що. В нас то і бистріше, да?

Тобто ми зразу скасовуємо, зразу скасовуємо цю норму.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Получают ведь за... Даже, я думаю, что где-то за полгода уже будет понятно, претендуем ли мы на получение лицензии, либо нет. Поэтому уже за полгода мы будем понимать, нужно ли эту норму убирать, потому что мы выполняем все требования. Есть там и помещения, есть оборудование, есть уже решение ВАДА, которое будет вступать в силу там через определенное количество времени. Поэтому чтобы отменить норму, отменить эту норму, дело не станет, – главное, чтобы не упустить этот момент, когда закончится срок, а лицензии мы еще не получим.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Я хочу від себе додати. Ярослав Іванович, якщо ви будете радикально настроєні на отримання цієї ліцензії, ви її отримаєте. Дякую.

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я, я прошу, щоб ми, давайте прийдемо до прийняття рішення. Цей законопроект є, я думаю, що як невідкладний, і ми зробимо все, щоб він у четвер був винесений та проголосований у цій редакції.

Редакція слідує. Пропонується, перше, рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 4724) з поправками, які озвучив Денис Олегович Силантьєв, прийняти його у другому читанні і в цілому. Друге, відповідачем від комітету визначити заступника голови комітету, голову підкомітету з питань фізичної культури і спорту Силантьєва Дениса Олеговича; третє, доручити голові комітету за погодженням з членами комітету здійснити технічні, юридичні доопрацювання законопроекту з урахуванням зауважень Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України.

Прошу голосувати. Хто – "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно. Поздоровляю, закон у нас прийнятий, да, поки тільки на комітеті.

Колеги, колеги, переходимо до 2 пункту, це теж друге читання. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо покращення захисту права дитини на належне утримання (реєстраційний номер 4928). Це друге читання.

Я хочу нагадати, що до нас приєднався Уповноважений Президента України із справ дитини Кулеба Микола Миколайович. Дякую.

Шановні колеги, цей законопроект вже розглядався на засіданні нашого комітету 6 грудня 2016 року. Однак ми отримали зауваження Головного юридичного управління Верховної Ради України. Я хочу слово надати першому заступнику голови комітету Величковичу Миколі Романовичу, будь ласка.

ВЕЛИЧКОВИЧ М.Р. Справді, ми розглядали цей законопроект на нашому засіданні 6 грудня минулого року, і після розгляду ми отримали



зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради. Робоча група пропонує врахувати більшість зауважень і, зокрема, вилучити норми, які були нами розглянуті і пропоновані до попереднього проекту, до цього законопроекту.

А саме що пропонується вилучити. Можливість перегляду рішення суду щодо визначення способу стягнення аліментів за домовленістю батьків. Далі, щодо збільшення "Прикінцевими положеннями" законопроекту розміру аліментів, визначених рішенням суду, в розмірі 30 відсотків прожиткового мінімуму до 50 відсотків прожиткового мінімуму. А також пропонується врахувати зауваження Головного юридичного управління щодо терміну набуття чинності законопроекту.

Робоча група пропонує частково врахувати зауваження Головного юридичного управління щодо зобов'язання платника аліментів доводити джерело надходження коштів для здійснення витрат, в тому числі на придбання нерухомого або рухомого майна, укладення інших правочинів, на підставі яких у нього виникають фінансові зобов'язання на суму, що перевищує десятикратний розмір прожиткового мінімуму для працездатної особи, визнавши при цьому, що стягувач аліментів має довести зазначені витрати платника аліментів.

От такі є наші пропозиції і просимо їх врахувати. І інші зауваження від Головно юридичного управління, те, що ми, вислухавши зауваження Головного юридичного управління, що ми вважаємо, щоб скасувати, а інші речі, які тут не прозвучали, вони є враховані в тому законопроекті, який у вас є перед очима.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, хто хоче виступити з цього приводу?

Будь ласка, Філіпішина Аксана Анатоліївна.

ФІЛІПШІНА А.А. Дякую, Артуре Леонідовичу.

Я перепрошую, просто я пам'ятаю цей законопроект, він такий многостраждальний, стільки було засідань робочої групи. І буквально, я просто хочу привернути вашу увагу, можливо, для дискусії. Сторінка 6 порівняльної таблиці, позиція 26. Там, де пропонується розширити до другого читання хто із батьків або інших законних представників, які проживають з дітьми, можуть звернутися до суду за отриманням судового наказу стосовно стягнення аліментів у розмірі. І далі іде розмір, відповідно коли одна дитина, двоє дітей і троє дітей.

В мене, буквально, перед комітет вдруг я собі задала питання, чому ми це обмежили десятьма прожитковими мінімумами на одну дитину. Чи не, скажімо так, ми не випустили чогось важливого? Наприклад, якщо дитина є з інвалідністю, ну, батько – мільйонер або мати – мільйонер, мільярдер, чому обмежувати десятьма прожитковими мінімумом на одну дитину? Різні є діти, різні є потреби. І якщо другий із батьків є заможною людиною і може сплатити витрати, це я просто як би, в мене виникло питання...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ФІЛІПШІНА А.А. Зловживають, так? Зрозуміла. Тобто це зміни до статті 183 Сімейного кодексу...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ФІЛІПШІНА А.А. Та є, звичайно. Але, розумієте, якщо раптово дитинка буде якась, яка потребуватиме оперативного втручання, лікування за кордоном, різні бувають ситуації, чи ми не обмежимо в праві дитину цією нормою? Я не як зауваження, я розмірковую вслух. Я кажу, що я це буквально перед комітетом перечитала по-новому.

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

КУЛЕБА М.М. Можна декілька слів?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Можна. Микола Миколайович Кулеба, будь ласка.

КУЛЕБА М.М. Справа в тому, що ми роздумували досить довго над цією нормою і говорили про те, що це саме стосується судового наказу, да, про те, що досить часто суди тривають місяцями, а інколи і роками. І, щоб нам сьогодні хоча б на мінімальному рівні забезпечити права дитини на отримання цієї допомоги від одного з батьків, швидко саме в цей день, коли приймається це рішення і судовий наказ може виданий буде досить швидко, да, і ми цей мінімальний рівень можемо забезпечити. Тому що ми розуміємо, що у нас сьогодні тисячі дітей, якщо не сотні тисяч дітей, не отримують допомоги багато місяців із-за того, що тривають суди, да, батьки просто ухиляються від виконання. Тому далі подається позов до суду, є судовий наказ, подається позов до суду і далі суд вже вирішує врахувавши, який є дохід у того з батьків, до кого позиваються, і встановлює який може бути оцей рівень. Але...

\_\_\_\_\_ . Микола Миколайович, все правильно, да. Але чому обмежуємо десятма прожитковими мінімумами, якщо є підтверджений дохід батька або матері, який вимірюється там мільйонами?

КУЛЕБА М.М. Ми говоримо про те, що поки що він може бути не підтверджений цей мінімум. Да. Це от зараз мати прийшла, подала, є судовий наказ. Ну, ми... Добре. Тоді, якщо є інші пропозиції... Знову ж таки, ми спілкували, вже з ким тільки не спілкувались. Да, таких, для зловживань є інструментів дуже багато, але ми розуміємо, що сьогодні в Україні кожна третя дитина проживає за межею бідності від того, що батьки дійсно бідні. От тому хоча би оцей мінімум забезпечити. Але знову ж таки давайте

обговорювати. Якщо є пропозиція щодо збільшення, давайте обговорювати.  
Але я...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

КУЛЕБА М.М. Да. Але я просто боюсь, що ми тоді, ну...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

КУЛЕБА М.М. Так.

\_\_\_\_\_. Перепрошую. Ніхто ж не заперечує. На одну дитину, розмір на одну дитину – одна чверть, нема питань, від доходів. На двох дітей – третина, на більше ніж двох дітей – половина доходу. Але не більше десяти прожиткових мінімумів на одну дитину. Тобто от мене бентежить оце обмеження. Тобто це значить, що коли мати або батько подає до суду для отримання цього наказу, він вже свідомий і має зазначити одна дитина – третина, відповідно, там четвертина, третина і половина на трьох дітей. Тобто розмір доходів другого з батьків відомий. Чому ми обмежимо максимально подачу цієї заявки, не більше 10 прожиткових мінімумів? От залишати просто: четвертина, третина, половина – крапка.

КУЛЕБА М.М. Я думаю, що...

РОМАНОВА А.А. Я просто вивчала це питання дійсно. В мене ще при першому читанні весь законопроект, не зважаючи, я плюс соавтор цього законопроекту, він позитив, прогресив. Але в мене також виникли такі питання. Те, що ви кажете, дивіться, все одно ми тоді ставимо в нерівне положення тих дітей, які були народжені від мільйонерів, так, і тих дітей, які були народжені в таких звичайних умовно родинах.

Тому дивіться, плюс ми цією правкою, ми відкриваємо двері до, на жаль, шантажу, який також має місце в нашому житті. Тобто багато молодих дівчат, тобто знають, що якщо вони там народять від мільйонера, вони можуть до кінця життя його шантажувати ось цією нормою. Розумієте, так само захворіти там на якусь важку хворобу може дитина, яка зі звичайної родини, так само. Тут просто дійсно ми не хочемо відкривати двері до шантажу, який, на жаль, у нас в Україні створює якусь національну ідею молодих дівчат: просто там десь знайти, а потім народити і шантажувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Анна Анатоліївна, ви пропонуєте убрати цей... Вилучити, обмеженням...

..... Ні, просто...

РОМАНОВА А.А. Я пропоную залишити, не зважаючи на те, що ..... мене при першому читанні також ця норма... *(не чути)*

..... Артур Леонідович, я пропоную, давайте надамо слово пану Олегу або пану Юрію, тому що ми обговорювали неодноразово ці питання. Да, вони були членами групи робочої.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, Молоканов Юрій, будь ласка.

МОЛОКАНОВ Ю.А. Тут головне проходження законопроекту. Можна дискутувати, але якщо ми скинемо це обмеження, просто він може в залі не пройти. І різні депутати там є, які... Тут у нас всі порядні в нашому комітеті, да.

..... Не будемо прізвища казати, да, в цьому залі, але їх всі знають. *(Шум у залі)*

МОЛОКАНОВ Ю.А Просто, що він пройшов в такій редакції. Тому це як би...

\_\_\_\_\_. І це чоловіки в основному, да.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Юрій Анатолійович, я згоден з вами. Ви знаєте, зараз не деякі, зараз будь ласка, є електронна декларація всі доходи видно, і тому я з вами згодний. Я думаю, що цю норму непотрібно знімати, ми її залишаємо, да.

\_\_\_\_\_. Ще одну репліку. ...., один із співрозробників цього законопроекту.

Тут треба розуміти ще одне питання. Це обмеження воно ж як би невічне, воно існує тимчасово, оскільки, якщо одержувач аліментів вважає, що він заслужив більше чи існують інші обставини, він звертається в судовому порядку, тільки тепер тягар лежить на ньому доведення, тобто це питання певного компромісу це обмеження, як ми сказали, десять мінімальних прожиткових мінімумів. Питання певного компромісу між інтересами платника і одержувача.

КУЛЕБА М.М. Я дякую дуже, я хочу ще відкрити вам невеличкий секрет, тому що, коли ми працювали над законопроектом, насправді планка була досить дуже висока і, дійсно, був ризик того, що законопроект не буде підтриманий. Тому ми і пропонували почати з цього, а далі удосконалювати його. Тобто, якщо ми приймемо цей перший крок, далі у нас вже є напрацьовані зміни для того, щоб рухатися вперед.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Приймається, Микола Миколайович, ми залишаємо цю норму.

КУЛЕБА М.М. І ще одне зауваження є до цього законопроекту. Я би дуже просив підтримати, тому що у нас є сторінка 3 пункт 7, 7 правка, яка врахована. Тут саме спосіб стягнення аліментів, визначений рішенням суду, може бути змінений за рішенням суду. Так от хотілося, щоб було "змінюється за рішенням суду за позовом одержувача аліментів". Щоб ми уникнули різної практики застосування цієї норми.

\_\_\_\_\_. Дозвольте репліку я.

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

КУЛЕБА М.М. Чому вплинути, чітко зазначити, що спосіб стягнення аліментів змінюється за рішенням суду, що він має змінюватися за рішенням. Не може бути, тобто.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ну, це ми зараз в юридичні дебрі заходимо.

\_\_\_\_\_. ...рішення, тоді вносимо, а якщо ми вказуємо змінюється, ми однозначно вказуємо, що суд зобов'язаний це змінити.

МОЛОКАНОВ Ю.А. Ні. Це не стосовно того.

\_\_\_\_\_. Мені видається, що слово "може бути змінено" – це юридично це та норма, яка вказує те, що якщо рішення суду є прийнято, значить воно входить.

\_\_\_\_\_. Дозвольте я.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Олег, будь ласка.

\_\_\_\_\_ . Я поясню, як було. Дивіться, первісна редакція, якщо ви глянете, там було "змінюється" слово. Єдине зауваження, яке звучало від юридичного управління полягало в тому, що змінюється за домовленістю або не за домовленістю. Але зауваження не стояло в слові "може бути змінено".

В чому ідея змінюється. Сама суть законопроекту полягає в тому, що одержувач аліментів обирає спосіб, який він хоче одержувати, які аліменти, чи він хоче тверду суму, чи він хоче відсоток. І суд не має права вирішувати замість нього, що сказати: "Ні, вибач, ти звернувся в твердій, тому не можеш у відсотках", ні. Ідея в тому, що вони можуть бути змінюватися за вибором одержувача аліментів, як він вбачає це в інтересах дітей. Тому слово "змінюється" воно в даному випадку і покликане позбавити суд можливості відмовити на цій підставі.

Крім того, я ще хочу звернути увагу, що це слово "може бути", воно у нас по Сімейному кодексу зустрічається багато де, і в різних випадках суд його по різному тлумачить. Я маю на увазі інші справи. В одних випадках "може бути" сприймається як тільки так, що не важливо, чи суд не має дискрецій. В інших випадках навпаки, суд каже слово "може бути" – це дискреція. Тому, щоб ми не вдалися отут в різну практику, пропонується ..... слово "змінюється" закріпити, як це було, кажу, в первісній редакції і проти чого не заперечувало ні науково-експертне, ні юридичне.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре. Дякую.

Приймається? Приймається тоді. Розтлумачили юристи, тому що ми не готові прийняти без юридичних правок. На слух, да. Приймається. Немає зауважень, да, Аксана Анатоліївна?

Тоді, шановні колеги, приймаємо рішення. Пропонується рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду проекту Закону (реєстраційний номер 4928) з зауваженнями та пропозиціями, які



пролунали, прийняти його у другому читанні і в цілому. Прошу голосувати. Хто – "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно, дякую.

А, доповідачем від комітету визначити першого заступника комітету Величковича Миколу Романовича. Ви як задарували сьогодні Миколу Романовича. Хто – "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно. Дякую.

Колеги, переходимо до 3 пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до Сімейного кодексу України (щодо забезпечення дотримання житлових прав дитини) (реєстраційний номер 5101) поданий народним депутатом України Тимошенком Юрієм Володимировичем. Наш комітет є головним, питанням. І, бачте, законотворець народний депутат Тимошенко є на місці і готовий доповісти свій законопроект. Будь ласка, слово надається автору законопроекту Тимошенку Юрію Володимировичу. Будь ласка.

ТИМОШЕНКО Ю.В. Шановні колеги, цей дуже коротенький законопроект, він подається на прохання, перш за все, моїх виборців, пов'язаний з тими конкретними фактами, які, наприклад, відбуваються на моєму окрузі. Постанова Кабінету Міністрів номер 866 чітко прописує, що таке є органи опіки та піклування, їхня діяльність. І там, не буду вам цього повторювати, ви ж знаєте краще від мене, що це таке. І там є чітко прописано, що вони провадять діяльність із захисту особистих майнових та житлових прав дітей. Не зважаючи на зазначене, а також передбачений частиною четвертою статті 19 Сімейного кодексу обов'язок участі органу опіки та піклування при розгляді судом спорів щодо в тому числі місця проживання дитини, зазначені органи часто ухиляються від його виконання, а як наслідок і від обов'язку надавати письмові висновки щодо розв'язання спору, що передбачено частиною п'ятою цієї статті, посилаючись на відсутність прямої вказівки щодо участі в справах щодо виселення або зняття дитини з реєстрації місця проживання, а також вдаючись до не правильного тлумачення, перекручення зазначеної норми.

До прикладу, у витязі з протоколу номер 6 засідання комісії з питань захисту справ дитини при виконавчому комітеті Коломийської міської ради, це моє рідне місто, від 10 травня 15-го року зазначено, дослівно, що розгляд судом питання про виселення дитини із житла передбачає участь працівників служби у справах дітей для захисту інтересів дитини без надання висновку про можливість і доцільність виселення малолітньої особи. Такі випадки, на жаль, не є рідкісні.

І що пропоную я. Частина четверта статті 19 усього лиш доповнити, одинадцять слів, такими словами. Там пишеться в тій четвертій частині: при розгляді судом спорів щодо участі одного з батьків у вихованні дитини місце проживання дитини доповнити словами "а в тому числі виселення або зняття дитини з реєстрації місця проживання".

Тобто от у нас, наприклад, ми вивчали з помічником справи, які у нас подібні проводяться в Коломиї, десять з десяти ситуація одна і та сама: батьки розлучилися, дитина проживає з мамою, прописана у батька, батько ні за що не хоче дитину виписувати, сина особливо, на суди не ходить. І просто цією поправочкою, ну просто зобов'язати оці органи опіки, щоб вони, розумієте, не ухилялися від виконання своїх повноважень, а чітко прописати, що вони зобов'язані це робити.

Є висновок Головного науково-експортного управління. Вони підтримують цей законопроект, прийняття його за основу, і дають тільки якісь дуже незначні такі технічні правочки. Наприклад, вони там говорять, що спори щодо виселення дитини та зняття її з реєстрації є окремою категорією спорів, а не різновидом спорів, і може то був просто... уточнити просто, наприклад, назвати цей законопроект як про внесення змін до статті 19 Сімейного кодексу України тощо. Друзі, це вже на ваш розсуд. От мені ці технічні правки як скажете, так хай і буде, аби тільки ідея втілилася в життя. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Юрій Володимирович.

Слово надається Уповноваженому Президента України Кулебі Миколі Миколайовичу. Будь ласка.

КУЛЕБА М.М. В принципі ми підтримуємо даний законопроект.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Коротко і ясно. Дякую, Микола Миколайович.

Від Уповноваженого Верховної Ради України у справах дитини Філіпішиній Аксані Анатоліївні.

ФІЛІПШИНА А.А. Да, я не буду так геніально, як Микола Миколайович. Тому що питання, по-перше, я хочу подякувати вам, Юрій Володимирович, за цей законопроект.

Тут проблема набагато глибше, ніж здається на перший погляд, і ви її представили з однієї сторони, з одного боку медалі, стосовно зловживання з боку органів опіки і піклування, ну, якби ухиляння від виконання своїх прямих обов'язків. Але тут є ще питання зняття з реєстрації дитини і виселення дітей, коли ідуть спори з банківськими установами, наприклад, стосовно іпотечних договорів. І ми зараз завалені скаргами, зверненнями громадян.

І що відбувається? Є колізія між кількома нормами, ми виявили цю колізію в деяких законах України. По-перше, 12 стаття Закону про соціальний захист бездомних громадян і безпритульних дітей говорить про те, що здійснення, вчинення правочинів, право власності або право користування якими мають діти здійснюються виключно з дозволу органу опіки і піклування. Аналогічна норма є в Законі про виконавче провадження, коли начеб то вже є рішення суду про визнання власником, наприклад, тим же банківських установ, стосовно житла іпотечної квартири, але виселення судовий виконавець може здійснити... Не виселення, перепошую, а продаж квартири з торгів, право власності або право

користування яким було за дітьми, знову ж таки тільки з дозволу органу опіки і піклування.

У той же час є лазейка в Законі про свободу пересування, вільний вибір місця проживання, де зняття з реєстрації, і от ви саме це, скажімо так, вирішуєте цим законопроектом, де зняття з реєстрації дитини здійснюється на підставі, далі перелік підстав, суд, і там не було органу опіки і піклування ви це усуваєте, за заявою батьків, а також за заявою власників майна. І, що відбувається? Банківські установи в судовому порядку визнають себе власниками.

Потім просто йдуть в реєстраційні органи, пишуть заяву, надають документ, що вони власники. Дитина знімається з реєстрації тишком-нишком. То ми підготували законопроект, завтра він... Я запитав завтра у голови іншого комітету, можливо, він погодиться як би в співавторстві, бо ми розробили законопроект, вносимо зміни до цього, свободи пересування і вільний вибір місця проживання, і Закону про іпотечний кредитування там, де по напису нотаріуса здійснюються отакі речі без органів опіки і піклування і всього. І тоді вони вже досудового виконавця, а там дитини немає – вона знята з реєстрації. І всі решта закони по...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Вже немає.

ФІЛІПШІНА А.А.Тому оцей законопроект, дійсно він набагато глибший, ніж навіть здається на такий перший погляд. Тому звичайно ми його підтримуємо. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Аксано Анатоліївно.

Від Міністерства соціальної політики хочу слово надати Колбасі Руслану Сергійовичу, будь ласка.

КОЛБАСА Р.С. Дякую, Артур Леонідович.

Шановні народні депутати, Міністерство соціальної політики підтримує даний законопроект, вважає дуже важливим. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Від комітету слово надається голові підкомітету з питань молодіжної політики сім'ї та дитинства народному депутату України Споришу Івану Дмитровичу. Будь ласка, Іван Дмитрович.

СПОРИШ І.Д. Я думаю, шановні колеги, ми дійсно законопроект Юрія Тимошенка розглядаємо, і кожен із нас, хто виступав, предає йому значення. Тому що тут дійсно він спрямований на захист житлових прав дитини. Тому підкомітет, враховуючи те, що Юрій Тимошенко сказав деякі там правки є з редакцією, уточнення ГНЕУ, я думаю, що ми повинні їх взяти за основу, ці зміни і таке інше редакційні. І тому досить непоганий законопроект, ми повинні його підтримати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Іван Дмитрович.

Від себе я хочу сказати, що дійсно для нас права дитини – це пріоритетні, пріоритетні рішення нашого комітету. Ми завжди будемо стояти, наш комітет стояв і завжди буде стояти на захисті прав дитини, тому що вони самі, на жаль, себе не можуть захистити, а батьки і, на жаль, сьогодні держава не завжди може це зробити. Тому дійсно важний законопроект. Я думаю, що ці правки, якщо немає зауважень, ми все ж таки врахуємо, науково-експертного, юридичного управління, які були. Вони технічні, да, вони суті не міняють ні в якому разі. Тому приймаємо рішення.

Пропонується, перше, рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 5101) з правками, технічними правками юридичного управління, у першому читанні прийняти його за основу та в цілому.

І друге. Співдоповідачем від комітету визначити народного депутата України Спориша Івана Дмитровича.

Прошу голосувати. Хто – "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно. Поздоровляю.

Юрій Володимирович, приходьте до нас. Да.

Переходимо до наступного пункту порядку денного. Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до Податкового кодексу України щодо надання можливості органам місцевого самоврядування, врахувати кон'юнктуру ринку при визначенні розміру ставки туристичного збору (реєстраційний номер 5104). Поданий народними депутатами України Вадатурським, Романовою та іншими.

Комітет є не головним з цього питання. Тому слово надається співавтору законопроекту, народному депутату України, секретарю комітету, голові підкомітету з питань розвитку туризму, курортів та рекреаційної діяльності і просто красивій дівчині Романовій Анні Анатоліївні.

РОМАНОВА А.А. Дякую за таку промоцію дуже гарну.

Друзі, в цьому законопроекті, він дуже коротенький і фактично вносяться зміни лише в одну статтю Податкового кодексу України, стосовно туристичного збору. Як ви знаєте, туристичний збір – це місцевий збір, і він має певні обмеження для наших місцевих, органів місцевого самоуправління щодо розміру отого збору. Тобто вони на сесіях на своїх місцевих мають самі встановити чи потрібен він їм такий туристичний збір, чи не потрібний і в якому розмірі. Але діючий законопроект він визначає межі від 0,5 відсотка до 1 відсотка до бази справляння збору, ну, тобто, якщо людина проживає в закладі розміщення, то вона заплатить не більше ніж 1 відсоток вартості того номера або кімнати.

Даним законопроектом ми хочемо розширити можливості місцевого самоврядування щодо обсягу туристичного збору. І дати їм можливість, нижня межа залишається та сама – 0,5 відсотка, до 5 відсотки. Наприклад,

якщо громада там міста Миколаєва або там районного центру Кам'янець-Подільський, місцеві депутати вирішили, що зараз для їх міста буде вже цікавим збирати більший туристичний збір, вони сесією можуть постановити збільшити розмір відсотковий того туристичного збору.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Місцеві ради?

РОМАНОВА А.А. Так. Тобто цей законопроект, вивчався досвід розвинених країн, міст, і я хочу сказати, що в порівнянні з іншими містами в Україні ось ця гранична межа туристичного збору, вона дуже-дуже низька, тобто 1 відсоток. Ще раз кажу, що ми не підвищуємо туристичний збір, ми тільки даємо можливість органам місцевого самоврядування, якщо вони вважають за потрібне, підвищити, якщо вони, наприклад, туристичний напрямок визначили як визначальний для своєї місцевості. І це буде загальноприйнята практика як децентралізації, коли влада в Києві, в центрі не обмежує місця, і плюс це загальноприйнята туристична стратегія різних туристичних міст світу.

Прошу проголосувати і підтримати за основу.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Анна Анатоліївна.

Від Міністерства економічного розвитку і торгівлі України слово надається директору департаменту туризму та курортів Ліптузі Івану Леонідовичу. Є? Немає.

Якщо немає бажаючих виступити з цього приводу, я скажу пару слів. Дуже складний законопроект, не знаю, дуже є багато питань. Але ж я все ж таки вважаю, що ми повинні підтримати нашого колегу, секретаря нашого комітету, народного депутата, не зважаючи на такий складний законопроект. Тим більше, ми не є головні з цього питання, але все ж таки. Перше, рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 5104) в першому читанні прийняти його

за основу. Друге, рішення комітету: надіслати до Комітету Верховної Ради України з питань податкової та митної політики.

Прошу голосувати. Хто – "за"? Утримався? Одноголосно. Утримався, Микола Романович, да? Ні, "за", одноголосно. Дякую.

Шановні колеги, переходимо до наступного пункту порядку денного.

Да, це було важко, але ж, Анна Анатоліївна, бачте, комітет все ж таки...

\_\_\_\_\_. Убедила, убедила...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Да, убедила, да.

Пропонується розглянути проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення і дотримання прав та вдосконалення роботи з неповнолітніми правопорушниками (реєстраційний номер 5298). Цей законопроект поданий Кабінетом Міністрів України.

Шановні колеги, наш комітет не є головним з цього питання. Тому слово надається заступнику міністра освіти і науки України Хобзею Павлу Кузьмовичу.

ХОБЗЕЙ П.К. Шановний пане голово, шановні народні депутати, члени комітету! Я прошу підтримати законопроект, який подає Кабінет Міністрів. І він стосується шкіл і училищ соціальної реабілітації.

На сьогодні суд застосовує до неповнолітніх, які скоїли невеликі чи середньої тяжкості злочини, примусовий захід виховного характеру і скеровує дітей до цих так званих шкіл, школи і училищ соціальної реабілітації. Навчальні заклади за своєю суттю є закладами закритого типу. Вони не повною мірою відповідають моделі, за якою діють подібні заклади в Європі та тим стандартам, які мають застосовуватись для соціальної реабілітації, психологічної допомоги дітям і підліткам, які вчинили правопорушення та злочини, вживали наркотики, алкоголь, ухилялись від



навчання, і схильним до асоціальних вчинків. У школах та професійних училищах соціальної реабілітації особливості педагогічного режиму умов виховання та утримання дітей-підлітків визначається спеціальним режимом та система навчально-виховною роботи, постійним наглядом і педагогічним контролем за учнями, виключення можливості вільного виходу учнів за межі території закладу без дозволу адміністрації.

Комітет ООН з прав дитини неодноразово висловлював зауваження щодо невідповідності правам дитини діяльності в Україні шкіл та професійних училищ в соціальній реабілітації. В Україні необхідно запроваджувати нові форми, і вони запроваджуються, роботи з дітьми.

Що ми маємо на сьогодні? На сьогодні в Україні функціонує одна школа для хлопців з соціальної реабілітації і два професійних училища соціальної реабілітації, одне - для хлопців, друге - для дівчат. В школі перебуває 8 учнів, а в училищах цих з соціальної реабілітації, в одному - 3, а в другому - 13 підлітків. Фактично кількість цих дітей постійно меліє.

Ми ще в 13-му році звертались до Мін'юсту і МВС щодо сприяння скеровування дітей в ці заклади соцреабілітації, тому що при такій малій кількості вони страшенно неефективні, оце зараз покажу. І суд на сьогодні приймає рішення. От, дивіться, якщо в 12-му році в школу скеровувалося 63 дитини, а в училище 60, то в 2016 – 6 дітей, а в училище скеровують 10. Причому 10 хлопців, дівчат не скеровують. Вартість навчання одного неповнолітнього в школі соціальної реабілітації становить, ну, півмільйона гривень в рік, а в професійному училищі – 550 тисяч гривень в рік один учень, що є невиправдано великою сумою. Тоді як навчання одного слухача в закладах при установах виконання покарань, ті, що ми маємо педагогічні заклади при тюрмах, – 11 тисяч. Кількість працівників, от там, де ....., в одному – 62, в другому – 52, в третьому – 51. Це настільки неефективна система. Тим паче, що вона суперечить в принципі тим нормам які є, що треба давно просто від неї відмовлятися.

Де ж будуть вчитися діти, ясно, що цікавить і нас, і Аксану Анатоліївну. Куди ж підуть ці діти? Це є основне питання. Миколи Миколайовича теж. Куди підуть ці діти? Ну, існують альтернативи, існують центри соціальної психологічної реабілітації для... реабілітаційні центри, дитячі містечка тривалого перебування, де можна брати дітей від 3 до 18 років. Бо насправді проблема є зі школами більше щодо наступності навчання. Бо для дітей 14 років, а у нас в школах діти від 10, від 10 насправді, від 10 до 14 років, а з 14 до 18 вони ідуть у ці училища. Так ось для тих дітей, які від 14 і далі, є закон прийнятий вами в 15-му році, який називається "Про пробацію" і він, власне, поширюється на дітей від 14 до 18 років. І тому, скажімо, з цієї категорії, з тих, що є в училищах, питань немає, що робити от з тими вісьмома дітьми, до яких ми не можемо застосувати, ну не застосовується Закон до пробації, я думаю, що оці альтернативні разом з різними службами ці центри соціальної реабілітації давайте будемо разом думати як робити, але просто отримати оце закриту цю школу там на 8 дітей, куди ти не випускаєш і це зовсім малі діти. Ну я не вважаю, що це є гуманно.

Тому ми пропонуємо оці школи і ці училища соціальної реабілітації, скажімо, ліквідувати як клас. Тобто... І тому всі наші пропозиції до змін до закону усунути ці заклади і разом думати як правильно працювати з цими дітьми. Дякую.

Ні, ну я в принципі...

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Павло Кузьмович, я з вами згоден, що, можливо їх треба реорганізувати, ліквідувати, як можна ліквідувати, але ж треба спочатку ще щось зробити, а потім...

*(Загальна дискусія)*

Я досі не почув відповіді.

ХОБЗЕЙ П.К. Дивіться, до тих дітей, я ще раз наголошую, які навчаються в училищах, і нагадую, що їх є два: окремо для дівчат, окремо для дітей – ми маємо, застосовуючи Закон про пробацію, який є, який якраз поширюється на цю категорію від 14 до 18 років, там є механізми, як з ними працювати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Працювати, яким чином? Розкажіть нам, які механізми, ви нам дали законопроект, де ми ліквідуємо ці всі навчальні заклади. А куди ж їх дівати? Давайте змоделюємо ситуацію.

ХОБЗЕЙ П.К. Є центр соціальної психологічної реабілітації.

ФІЛІПШІНА А.А. А там по закону не допускається діти, які скоїли правопорушення. Це пряма норма Закону про органи і служби.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Аксана Анатоліївна, я вам надам слово.

Кулеба Микола Миколайович, будь ласка.

КУЛЕБА М.М. Знаєте, Павло Кузьмович, чешеться язик сказати одне. Давайте, я готовий підписатися, якщо ми закриваємо також як заклади несвободи цих 580 освітянських шкіл-інтернатів, тому що вони в усьому світі заклади несвободи. Але ми не можемо їх закрити, тому що у нас немає альтернативи, і цю альтернативу ми маємо збудувати.

Так само і тут, давайте думати. Чому? Тому що Нацполіція також є поруч, у нас Закон про пробацію працює для легких злочинів, але не працює для важких злочинів. По суті ЦСПРи, які є в Мінсоці, вони нездатні сьогодні навіть за тим положенням, які є, прийняти цих дітей. Те, що в цих закладах радянських, старих, неефективних немає бути дітей – однозначно. Але давайте відповімо, в яких тоді закладах вони мають бути. Тобто за кордоном невеличкий заклад на дві-три дитини в громаді або на рівні обласному, де

діти проходять таку реабілітацію під наглядом соціальних працівників, там і поліцейський знає і так далі.

Якщо ми формуємо цю модель, давайте попрацюємо з Мінфіном, щоб ті мільйони грошей, які у нас є, за освітньою субвенцією дали на розвиток цих послуг. В принципі це можна створити за рік-два для того, щоб діти могли саме бути в таких закладах, їх багато не потрібно. Як на мене, в кожній області має бути такий заклад. Тобто оцей будиночок, хай буде. Ні, ні.

Павло Кузьмович, ні-ні, ми ж кажемо на дві-три дитини, ми не говоримо на 20-30 – на 2-3 дитини. Якщо ми говоримо про європейські якісь підходи, да, стандарти, то вони мають тоді бути європейськими, а область може собі дозволити невеличкий заклад на 2-3 дитини, це не така велика проблема, для того, щоб... Але нам потрібен час для цього.

Тому я більше до того, що нам треба провести дискусію, можливо, не на комітеті, можливо, окремо... Я запрошую, якщо потрібно, в Адміністрацію Президента, у нас же є робоча група, до речі, по реформуванню інституцій, ми можемо разом з представниками Міністерства соціальної політики, Нацполіції, охорони здоров'я, освіти і науки сісти і спільно прийняти рішення. Але я розумію, що зараз, якщо ви від них відмовитесь, то це ляже тягарем на Мінсоц, фінансів з державного бюджету ми не отримуємо, ця послуга має фінансуватися з державного бюджету однозначно, місцевий рівень це не підтримує, у нас ці діти будуть блукати по Україні однозначно, тобто в них... Ви ще ж не сказали, скільки втекло з цих шкіл, да, і училищ. Там жеж є втікачі, яких до сих пір шукають, 6, да.

\_\_\_\_\_ . Втекло 6, а всіх є 24, 30, їх є 30.

КУЛЕБА М.М. Правильно... І це постійний процес.

Тому знову ж таки якщо говорити за що – я однозначно за закриття, але при наявності альтернатив. У нас в державі жодної альтернативи сьогодні не створено і це знову ж таки рішення буде не в інтересах дітей.

Давайте подумаємо яка може бути альтернатива і коли вона може бути створена. До речі, це залежить від нас з вами.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, я вам... Дивіться-дивіться, я вам скажу так, що немає значення 30 дітей там чи 20, чи 50, чи 150. Ми вважаємо... Зараз ситуація в державі складна, і економічна, і політична, і військова, давайте реально дивитися. Якщо ми готові сьогодні, я скажу прямо, пожертвувати ще 30, не маю на увазі там 30 або 20 дітьми, ну я особисто як людина не готовий, не готовий. Якщо ми їм віддаємо якусь альтернативу, давайте покажемо в цьому законопроекті чи на державному рівні де ця альтернатива, що ці діти переходять там, там, там і там, тоді ми розуміємо за що ми, як кажуть, тиснемо кнопку, для чого ми це робимо. Якщо ми не бачимо куди вони ідуть, а потім...

Я згоден з Миколою Миколайовичем, ми не можемо з місцевими громадами досі розібратися і досі у на ДЮСШ закриваються, сьогодні приходили і Корж Віктор Петрович, і інші представники, ми не можемо зі спортом розібратися, в цьому ситуація є, якщо покладені на місцеві бюджети фінансування.

\_\_\_\_\_. *(Не чути)*

ГОЛОВУЮЧИЙ. Альтернатива, вона як би є, що громади повинні, що місцеве самоврядування повинно фінансувати. Але це ж де-юре, а де-факто ми не можемо цього добитися. Тому є питання.

КУЛЕБА М.М. Артур Леонідович, я хочу додати. Я вибачаюся, я вам приклад нещодавно наводжу. Дитина, яка вчинила злочин, вбивство, маленька дитина, сидить вдома, і голова району не знає, що з нею робити. В школу її не пустять, бо кажуть її порвуть там, розірвуть. Батьки не знають, що з цією дитиною робити, закладів жодних немає, ЦСПРи відмовляються. І

все. От у нас по суті, я не кажу вже діти з вадами психічного здоров'я, а, до речі, статистика говорить, що більшість цих дітей мають вади психічного здоров'я. І от тут перетин саме, можливо, і це немає бути освітянським закладом, я однозначно погоджуюся. Це має бути закладом соціального захисту, з досить серйозним компонентом охорони здоров'я і також компонентом освіти. Але нам треба прийняти рішення все ж таки, що це за форма має бути. Такої форми сьогодні немає в законодавстві. Жоден заклад не підходить в системі для роботи саме з такими дітьми.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. Вы над этим работаете?

КУЛЕБА М.М. Міністерство соціальної політики працює над цим. Але що це має бути за заклад, поки що відповіді немає.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

СИЛАНТЬЄВ Д.О. *(Не чути)*

КУЛЕБА М.М. Є, є, дуже багато. Але у нас проблема, дивіться, ще в чому. У нас проблема, що у нас центри соціально-психологічної реабілітації працюють вже майже 10 років. У нас немає методології до сих пір роботи цих центрів. Методологія реабілітації для дітей, в тому числі з девіантною поведінкою, які там є, немає. Що ми будемо з цими дітьми робити?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги! Дякую, Микола Миколайович.

З Мінсоцполітики є хто? Пінчук? Да, Пінчук Ірина Миколаївна.

ПІНЧУК І.М. Шановні депутати, шановні присутні! На жаль, хочеться і урядовий законопроект, але це так би мовити претензія до наших колег, він не заходив на доопрацювання ні в наше міністерство, я так зрозуміла, і не в

Міністерство внутрішніх справ... Да, ми його не опрацьовували. Тому цю альтернативу, якби ми його погоджували, ми б напрацювали на етапі б ще до ухвалення уряду. Ну вийшло так, як вийшло, уряд його ухвалив. Тому...

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ірина Миколаївна, у вас ще буде час доопрацювати його.

ПНЧУК І.М. Да. Тому Міністерство соцполітики його підтримає за умови, те, що ми говоримо, абсолютно правильно, альтернативи.

От дивіться, якщо ми кажемо навіть про альтернативу центрів всіх реабілітацій, ми з вами ухвалили Закон про патронат, який є альтернативою залучення дітей до ЦСПРів, а ми говоримо про те, що ми, ну говоримо... відпрацювати, щоб ці діти були ЦСПРах. Тому його просто треба доопрацювати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ірина Миколаївна.

У нас дуже мало часу залишилось.

Будь ласка, Нацполіція щось хоче сказати? Підтримує, да.

Філіпішина Аксана Анатоліївна і будемо завершувати.

ФІЛІПШІНА А.А. Де ви стільки геніальних набрали так швидко?

Артур Леонідович, я просто побоююсь, що це... Ну історія цього законопроекту з 12-го року і я, на жаль, довго живу, скажімо так, і..... на щастя, і всі ці речі знаю.

Перша спроба була при міністрові Табачнику, от три міністри: Табачник, Квіт і я дуже здивована, що Лілія Михайлівна підписала цей законопроект, бо в мене з нею також була розмова, коли опрацьовувався закон до першого читання Закону про освіту, і ми тоді заблокували цей законопроект ще на стадії розгляду в уряді, і було запропоновано Міністерство освіти у зв'язку з зауваженнями уповноваженого доопрацювати,

і ми наполягали. Я взяла тільки з 15-го року з собою, вже потім Квіт робив таку спробу міністр, наші листи до міністерства, уряду, ми писали до Міністерства юстиції, оскільки пробація якби їх, і пропонували, це з 12-го року, наробки спільні, тобто давайте зустрічатися ми і Міністерство соціальної політики, МВС, МОН і давайте напрацьовувати оцю альтернативу для тих дітей, тому що їх сьогодні подіти нікуди. Тоді ініціатива ще виходила від тодішнього представника Уповноваженого Верховної Ради... представника Президента Юрія Олексійовича Павленка.

Якщо ви пригадаєте останнє засідання, Юрій Олексійович свою позицію змінив, і він також, останнє було, була наша спільна позиція відкласти розгляд на наступне засідання, бо є зауваження. У мене була відкрита, дуже жорстка дискусія з Юрієм Олексійовичем саме через те, що дітей нікуди дівати. Дитинка, яка в 12 років скоїла тяжкий злочин – навмисне вбивство, де її тримати?

Дійсно, це мають бути малогабаритні заклади. Але як показує досвід, те, що буде ліквідовано, кошти вже ніколи не будуть переспрямовані на цільове призначення. І тому ми говорили, або чітко зазначте на що ці кошти від ліквідації цих шкіл і училищ соцреабілітації, і це в пояснювальній зазначена наша позиція уповноваженого, чітко зазначте, щоб ці кошти не пішли незрозуміло куди, бо сьогодні я отримую звернення, наприклад, ліквідували школи, тільки за минулий..., за літо, я вам називала, да, 223 школи ліквідовано тільки влітку цього року за канікулярний період. А тепер звернення я отримую: "Дітей не довозять до шкіл", місцеві органи відповідають: "Дійсно, автобус..., дітей стільки багато в селі, а автобус малогабаритний". Батьки скаржаться: "Дітей наших не довозять в сусіднє село", а місцева влада мені відповідає: "Зараз же все на місцевій владі. Вибачте, у нас немає коштів на додатковий автобус, то хай батьки самотужки за власний кошт довозять дітей до загальноосвітньої школи в сусіднє село", от що ми маємо в результаті ліквідації.



Тому, вибачте, Павло Кузьмович, абсолютно ніяких якби особистих речей, "спочатку стульця, а потім гроші".

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Будь ласка, .....

\_\_\_\_\_. Можна ще одне слово Мінісоцполітики додати?

Просто ми коли почали відпрацьовувати дані пропозиції і останній варіант. 105 стаття, тут є чітко визначені 5 позицій, які дають можливість, скажімо, дитини не потрапити в місця позбавлення волі або взагалі як альтернатива там – застереження, обмеження дозвілля, передача неповнолітнього для батьків і тут відшкодування заподіяних майнових збитків, і наступне, це вже центри, от якась та альтернатива, яка повинна бути для дитини, її треба реабілітувати. Якраз, на жаль, цього п'ятого пункту якщо у нас не буде, то ми ніколи вже не зможемо надати туди оцю альтернативу, тому ми готові долучитись, відпрацювати якісь нові моделі для того, щоб зайняти цю нішу, щоб для суду було, скажімо, бачення і можливість застосовувати таке обмеження. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Спориш Іван Дмитрович.

СПОРИШ І.Д. Я думаю, шановні, ми вислухали всіх, за виключенням Міністерства освіти, всі як один говоримо – на доопрацювання. Давайте не тягнемо час, відправляємо на доопрацювання. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, давайте, я думаю, що ми не маємо сьогодні ніякого морального права прийняти його. Наш комітет не є головним, але ми свій висновок проговоримо.

Колеги, визначаємось, визначаємось. Пропонується рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду законопроекту (реєстраційний номер 5298) в першому читанні повернути законопроект суб'єкту законодавчої ініціативи на доопрацювання. Друге, рішення комітету надіслали до Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності. Прошу голосувати.

Хто – "за"? Проти? Утримався? Одноголосно.

Шановні колеги, там є у нас коротеньке питання. Да, воно два, воно об'єднане в одному.

СКАЛОЗУБ В.А. Да, шановні народні депутати, у вас у кожного є проект плану роботи на шосту сесію, подивіться, будь ласка, там у нас ще є такі окремі листочки – перелік законопроектів, який пропонується включити до проекту порядку денного теж сесії шостого скликання. Да, і там, дивіться, у нас 40 головних, 44, які ми повинні дати пропозиції, і там ще є два, які ми не пропонуємо включати. Може у вас ще які є пропозиції, то давайте.

\_\_\_\_\_. В робочому порядку.

СКАЛОЗУБ В.А. Да, може, ми там Закон про фізичне виховання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колеги, да, я думаю, що ми до 20 січня всі пропозиції внесемо, да.

СКАЛОЗУБ В.А. Може якісь пропозиції по виїзних, от по плану подивіться, там контрольні питання, виїзні, там комітетські слухання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А можна пленарний тиждень, да?

СКАЛОЗУБ В.А. Що-що?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, шановні колеги, тоді визначаємося, да, нам же треба голосувати.

Пропонується, перше, взяти за основу план роботи комітету та запропонувати членам комітету внести до плану роботи свої пропозиції та доповнення до 20 січня 2017 року.

І друге. Затвердити пропозиції комітету до порядку денного шостої сесії Верховної Ради України восьмого скликання. Прошу голосувати. Хто – "за"? "Проти"? Утримався? Одноголосно.

Дякую за роботу. Слідуюче засідання комітету 7 лютого.